

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

15. NEDELJA MED LETOM - 12. julij 2020

Mohor, škof in Fortunat, diakon, mučenca

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: za vse pokojne iz družine Nebec in Ogrin

Ponedeljek: 13. 7. 2020

Henrik (Hinko) II., cesar

Ob 18.30: + Štefanija in Mihael Frkal, ob rojstnem dnevu

Torek: 14. 7. 2020

Kamil de Lellis, duhovnik, redovni ustanovitelj

Ob 18.30: + Mate Belak, 30. dan smrti

Sreda: 15. 7. 2020

Bonaventura, škof, cerkveni učitelj

Ob 7.00: v čast Materi Božji za zdravje strica Martina

Četrtek: 16. 7. 2020

Karmelska Mati Božja, Karmen

Ob 18.30: + Marija Slanc, obletna

Petek: 17. 7. 2020

Aleš, spokornik

Ob 18.30: + Andrej Omejc

Sobota: 18. 7. 2020

Elij iz Koštabone, diakon, mučenec

Ob 18.30: + starši Rigler in Lukan

16. NEDELJA MED LETOM - 19. julij 2020

Arsenij Veliki, puščavnik

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + starši Stanislav in Emilija Elikan, p.n. sina Janeza z družino

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 12. do 19. julija 2020

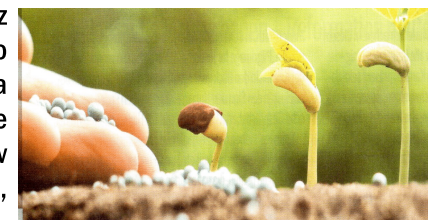
V dobro zemljo je vsejan tisti, ...

Vera je skrivnostna stvar. Mnogi starši z žalostjo sprejemajo dejstvo, da jim vere, ki jo imajo radi in cenijo, niso uspeli prenesti na potomce. Kljub vsemu vloženemu trudu so se njihovi otroci odločili, da ne bodo živeli po veri, v kateri so bili vzgojeni. Starši hitro krivijo sebe, češ nismo bili dovolj strogi ali vzorni. Govori se, da se vero ujame, ne nauči. So družine z zdravo in močno vero ter redno molijo, in rodijo ateiste, in so družine, ki izrecno ne prakticirajo vere in rodijo navdušene kristjane in celo duhovne poklice. Milijone ljudi po svetu, ki jih lahko označimo kot "ljudi dobre volje", imajo to dobro voljo zaradi Božje milosti. Moderni teologi govorijo o "anonimnih kristjanih", ki živijo po darovih Svetega Duha, čeprav ne priznavajo Kristusa. Lahko poskusimo vse najboljše, da bi predali vero, končno pa samo Bog ve za razloge osebne odločitve za vero.

V današnjem evangeliju (Mt 13, 1-23) Jezus oznanja v prilikah in učenci ga sprašujejo, zakaj, ali ne bi bilo boljše, da bi govoril črno-belo? Vera ne daje lahkih rešitev na zamotana vprašanja, in "siva področja" življenja so pogosto pravi prostor za vero, kjer raste in zori.

V evangeliju slišimo tudi odmev na težave zgodnje Cerkve. Prvi Jezusovi učenci, ki so bili Judje, so se morali sprijazniti z bolečo resnico, da njihov narod kot celota ni sprejel Kristusovega nauka. Prva generacija učencev se je pri evangelizaciji poganov srečevala s konflikti in neuspehi. Kritika v evangeliju ne leti samo na Jude, ampak na slabotnost vseh človeških bitij. Svarilo pred slepoto in trdosrčnostjo leti na vsakega, ki se upira Božji milosti. Jezus opozori na moteno človekovo nagnjenost k dobremu. Evangelij, v kakršni obliki že pride, onemogoča površinskost, samozadostnost, pomanjkanje samozavesti in želja po varnosti na osnovi potrošnje in položaja. To so univerzalne človeške dileme. Naš odgovor na milost je del svobode, ki nam je bila dana na začetku stvarjenja.

Vera je dar in blagoslov, vendar tudi "ljudje dobre volje" Bogu pogosto všečno služijo. Naš izziv je, da smo zvesti kolikor le zmoremo, da bi vero naredili privlačno za druge. Bolj ko se približujemo Jezusu, bolj mu postajamo podobni in tako sami evangelij.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Mohorjeva družba - najstarejša slovenska knjižna založba, je bila ustanovljena leta 1852 na pobudo bl. škofa Antona Martina Slomška. In zakaj je tej družbi izbral za varuha prav sv. Mohorja? Sam piše: "Kar sta Čehoslovakom brata Ciril in Metod, to je nam Slovencem sv. Mohor. Bil je od samega svetega Petra v našem starodavnem Ogleju za škofa posvečen in iz Ogleja se je prisvetila Slovencem zveličavna luč svete krščanske vere ... Le v krščanstvu cveti in zori prava osrečilna omika; zatorej je prav, da se društvo, ki nosi in širi med Slovenci pravo omiko, po tem apostolu prave omike tudi imenuje Društvo sv. Mohorja". Še danes to poslanstvo vzgoje branja v domačem jeziku vršijo Celovška, Celjska in Goriška Mohorjeva družba. Ste morda naročeni na Mohorjanke?

K temu še Slomškova drobtinica: "Moder rodoljub jezikoslovje pazljivo spremlja, ne zaničuje starine, pa tudi novin v svojem jeziku ne zametuje. Kadar pišeš, naj teče tvoje pero prav po domače, v čisti slovenščini. Vedno pomni, da si Slovenec in piši kakor pošten, omikan Slovenec".

Zdihovanje stvarstva

(Rim 8,18-23)

Verjetno slišijo trenutno vsi ljudje, ki še niso otopeli, kako stvarstvo zdihuje. Apostol Pavel ni mogel niti sanjati, da bi njegov izraz *zdihovanje stvarstva* enkrat postal svetovna resničnost.

Ljudje zdihujejo, ker nam je Korona vzel tisto, kar smo imenovali "normalnost".

Gospodarstvo zdihuje, ker je vedno manj dela. Živali zdihujejo, ker v klavnicah tega sveta večinoma na brutalen način umirajo. In da o morjih, polnih plastičnih delcev in onesnaževanju narave sploh ne govorimo. Vsa bitja zdihujejo, revni in milijoni, ki zaradi vojne ali revščine bežijo od doma. Ni nam treba črno barvati; veliko je črnega.

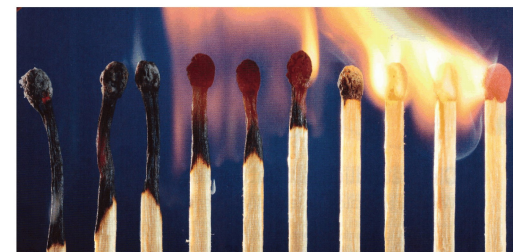
Številni tega najrajši ne bi slišali ali videli in načrtujejo svoj poletni dopust ali gredo brez mask in siceršnje zaščite na proteste. Toda namerno ne videti ali ne slišati ne bo več pomagalo. Apostol Pavel je imel prav, ko je občestvu v Rimu pisal: "Vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj zdihuje" (Rim 8,22). Pavel upa na skorajšnje odrešenje iz slehernega suženjstva in propadljivosti. Ni samoodrešenja človeka brez njegovega sostvarstva. (Rim 8,21). Na nas je, da celotnemu stvarstvu damo čutiti, da tudi njemu velja obljuba odrešenja. Morda nam ti dopustiški meseci izostrijo sluh, da bomo slišali *zdihovanje* v Duru in molu in se preizkusili v človečnosti.

In zopet lahko zdihnemo in rečemo: Ko bi bilo že tako daleč!

Vsi smo del zdihovanja; vendar mu nismo izročeni na milost in nemilost. Če nas ta čas lahko kaj nauči, potem to: lahko storimo več za ohranitev stvarstva. Lahko se preizkusimo: pri hrani, pri nakupovanju, pri potovanju - enostavno pri vsem, kar smo do zdaj imeli za potrebno in pravilno. Če nas ta čas lahko kaj nauči, potem to: ne sme iti več naprej tako kot doslej. Mišljeno je pri meni, pri nas. Starega *normalno* ne sme več biti; nastati mora novo *normano*. "Krščanska dolžnost" je velika beseda. Če ta sploh obstaja, potem je to ohranitev stvarstva. Natančneje: moja prijetna dolžnost je, da sebe in moj slog življenja preverim, ali varujem Božji svet. Zaščita živali in narave je preizkus človeškega dostojanstva in naše človečnosti - kakor nam kliče v spomin nedavno preminuli filozof Robert Spaemann.

Ali se izplača?

(Iz 55,10-11)

Tudi letos je za našo župnijo lepo število otrok slovesno vstopilo v cerkev k prvemu Obhajilu - mesec kasneje kot prvotno načrtovano, pa zato nič manj skrbno pripravljeno in veselo. Kot park

urejena okolica, mlaj, čudovito okrašena cerkev, doneče pesmi, lepe obleke, družinsko praznovanje - vse to je pomembno, da nastane praznik, v upanju, da bo imel posledice oziroma učinke. Vsi župljani smo obogatili s temi nadebudnimi dečki in deklicami.

In vendar ... Vemo, kaj bo prišlo. Redki bodo prihajali tudi v prihodnosti v našo cerkev. Nekateri so si oddahnili, da je veliko terminov, povezanih s prvoobhajilno pripravo, zdaj odpadlo. To po svoje potrje Ali se je vložen trud izplačal?

K temu vprašanju lahko nekaj pove današnje prvo berilo. Bog pošlje svojo Besedo. Veliko vložijo, da bi dosegla tudi nas. In Bog je prepričan, *da se njegova Beseda ne bo vrnila k njemu brez uspeha, temveč bo storila, kar je hotel, in uspela v tem, za kar jo je poslal.*

Končno pride celo njegova "zadnja Beseda", njegov Sin. Beseda postane meso, da bi mi več slišali in bolje poslušali. Toda Jezus je dovolj stvarjen, da vidi, da vsa setev ne bo vzklila. Včasih pogoji niso najugodnejši. Včasih sejalec ni dovolj pazljiv ali delo jemlje preveč nalahno. Nekatere setve bi v drugi zemlji morda lahko obrodile.

Ob tem berilu mi pogled uhaja na prazne klopi, v katerih bi si želeli naše prvoobhajance in njihove družine. Veliko smo vložili. Nismo skoparili pri pripravi zemlje in setvi. Nekaj bomo videli rasti. Nekaj počiva v zemlji in potrebuje čas, da vzklje. Nekaj bo našlo drugo in boljšo zemljo, kot smo jo lahko pripravili mi. In nekaj ne bo nikoli obrodilo, ker zemlja ni bila ustrezna, in ker ni bilo kmeta, ki bi setev gojil. Bog pošilja svojo Besedo, ne da bi preračunaval, ali se izplača, in je prepričan, da se zemlja s tem spreminja.

Tudi naša setev bo spremenila svet. Za družine naših prvoobhajancev bo ostal upajmo en lep dan z Bogom. Morda samo eden, toda kakšna škoda bi bila, če se ta dogodek ne bi zgodil. Za naše občestvo pa je opomin, da pri Bogu ne smemo "skopariti". Kajti kdor spomladi ne seje, jeseni ne more žeti.